

Truyện dài của MAI THẢO

- 440 -

7

Câu chuyện nghe lại với tiếng chuông vọng vào từ người cũ, Hương nói :

Chắc anh Thợ đã về.

Người già hàn họa và vào cùng với Thợ và bà người già ở ngay sau.

Phát mồi mới, người già dặn ông đó Yết là Tôn. Một tay cờ bạc chuyên mòn quanh nhà hàn, chuyên lừa người già để sống hặc này đến sống hặc khác.

Tohn bắt tay Phái, giới thiệu Phát với hai người cung dàn, rồi họ sà soạn ngồi vào bàn bạc.

Quỳnh đứng lên, tiến về phía cái bàn thang nhỏ và gác xép. Hương hỏi :

Anh Quang dặn gi em không?

Anh ấy nói có thể rồi. Nhưng không chắc.

Đánh bài thật chất cho bộ đồ hàn hùng.

Quỳnh cùi dâu, mồi túc hòn thà che một nửa khuôn mặt lồng lấp.

Thôi, em đi ngủ.

Ngã hộc mà không chán à?

Em bao giờ cũng vậy. Lúc nào cũng thèm ngủ. Anh Quang có tội chi đánh thức em.

Đóng

— Được.
Mấy người đánh bài, trai gái, chàng quanh cái bến xe, ô tô phòng, Mát bến, mua bán chén đĩa để phết tiền.
Người đưa lợp trên trầu đá bài sang, Hương rao cùi bài cho Phái như sau:

— Anh có dặn theo nhau tên không?

Phát ngạc nhiên :

— Tưởng anh dặn theo nhiều thì dại!

Chỉ dưng là: Tôi dặn... discò-hai chung, gianh...
Gianh... Chiết cho quên thứ giòi cho đỡ bẩn
Sao vậy?

Hưởng lèo thang:

— Tưởng anh dặn theo nhiều thì dại!

Chết vào tách. Đến đến dán lợp đá đèn, Nhú

nhú chép chén hòn là giò trong người. Đem

tiết thoái. Anh lật bẩn.

Phát mồi, muốn có một Hương ở bàn

bạc:

— Chết lát mồi chí!

— Vắng. Lát nữa. Tôi lén gác xem qua

chỗ này cho Cùi người chí.

Hương lèo thang. Cảnh gần xέp, đã được súng lái, cho thành phần phòng ngự tạm thời: một tảng đầm lợp trên mặt sàn gỗ phòng mìn, con bún phản hòn, bên dưới là phản sập hố hòn, xác ta của Quỳnh là lòn vội may cuộn vào thuyết.

Quỳnh nắm tay, nhín đầm lòn vẫn...
Nhìn Quỳnh mồ lôi, như là iếc

đèn lồng, thèm Giác ngòi chưa tới nhanh

như vậy. Điều nào... Cảnh bết

năm угловый, năm cảng chí

năm угловый, năm muối, phát rứt ngòi

ngay, đón súng. Cái thai trong bụi Quỳnh

đến gốc nhà, tim thành

đoan đòn. Giả định rằng bị bắt chuyên dùng tai

đó. Mất khác, anh ta đưa tav khói, làm lát

hiếu hùng thắng Bưởi đến gốc nhà rồi chỉ ngay

cuốn khoai đất như ngâm:

— May lại đây mồi giữ cả đoàn đòn!

Trong khi đó, Hương và nhanh chóng chạy

lên. Ông cùi Năm lại khởi ý nhanh

nhìn anh ta đang

Lát sau Tư Mai nói :

— Lát sau tôi thám ogni một lòn, tôi muốn

hở vai chuyên.

Tiếc là mấy lòn trước, tôi hời nòng nảy.

— Chú em muốn biết chuyện gì?

— Người ta đồn rằng... ông biết chỗ

chôn khoai...

Ông Cùi Năm cười :

— Ai dám nói như vậy? Thiệt là thất

đức. Hè đao duyện hòn bẹ là tao đi khỏi

nhà, do người Tào đại tao, đây hòn ngàn

Nâm. Lùi buôn bắc đón cho. Nếu thích nghe

thì hòn đầm chòi tòi đây mồi ngà. Bác

có thể dev cho cháu chút thịt cháo nhỏ.

Cực chẳng đã, Tư Mai phán nhanh:

Ông Cùi Năm cùi Năm nói :

— Ông Cùi Năm cùi Năm nói :

